

SLYŠ, POUTNÍČE

TEXT: JAN PELÍŠEK † 1916

783

HUDBA: KOLEM R. 1630

NÁPĚV 325

Slyš, pou - tní - če, v tom hlu - čném svě - ta re - ji,
co ti - chá mí - sta hro - bu smu - tně pě - jí:
Člo - vě - če, prach jsi, je - dnou
po všem ze - sneš a v prach zas kle - sneš!

2. Co srdce tvé si / zemských tužeb snilo, / cos milovával, / tvou
co pýchou bylo, / to kdys tvé mroucí / oko slzou zrosí / a smrt
to zkosí.
3. Ať radostmi neb / štěstím Bůh tě vedl, / neb ať jsi s pláčem /
bídy chléb zde jedl, / přec konec jen je / na smrtelném loži /
a pak soud Boží.
4. I když smrt přijde, / neděsí svou mocí! / Nám hvězdy svítí / do
hrobu až noci, / toť sliby věrné / Krista vzkříšeného, / a my jsme
jeho!
5. Nuž, lide Boží, / za Ním, věrně za Ním / vždy cestou víry, / bra-
tří milováním! / Až dobojujem / a až dotrpíme, / s Ním zvítězíme!